

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot	Propedeutyka improwizacji organowej	Punkty ECTS	2
Koordynator przedmiotu	dr hab. Waldemar Gawiejnowicz	Ilość godzin	30
Wydział	Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć	wykład/ćwiczenia
Instytut	Edukacji Artystycznej	Forma studiów	stacjonarne
Kierunek	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	Profil studiów	ogólnoakademicki
Specjalność	Muzyka Kościelna	Język	polski
Poziom studiów	I stopień	Status przedmiotu	obowiązkowy

UMIEJSCOWIENIE W PLANIE STUDIÓW			
Semestr I		Semestr II	
Semestr III	15 godzin, kolokwium, 1 ECTS	Semestr IV	15 godzin, kolokwium, 1 ECTS
Semestr V		Semestr VI	
Semestr VII		Semestr VIII	

Prowadzący zajęcia	dr hab. Waldemar Gawiejnowicz
Cele i założenia przedmiotu	Rozwijanie techniki instrumentalnej, oryginalności myślenia i wdrażanie do samodzielnej pracy jako muzyk kościelny – organista. Kształcenie uniwersalnego posługiwania się instrumentem jako improwizator i akompaniator. Poznanie i opanowanie elementów improwizacji organowej przydatnej w ramach liturgii rzymskokatolickiej.
Wymagania wstępne	Podstawy techniki instrumentalnej w zakresie gry na organach. Podstawowe wiadomości z nauki zasad muzyki i harmonii. Podstawowa wiedza o liturgii rzymskokatolickiej.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU	
Semestr I	
Semestr II	
Semestr III	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia w tworzeniu melodii, struktur rytmicznych i ich progresji. Ćwiczenia harmoniczne w budowaniu i łączeniu akordów. Ćwiczenia w transpozycji na materiale kadencji. Harmonizowanie gam i zwrotów kadencyjnych. Analiza harmonizacji pieśni kościelnych. Nauka harmonizacji pieśni kościelnych. Improwizowanie struktur 1- i 2-głosowych.
Semestr IV	<ul style="list-style-type: none"> Analiza wzorcowych przygrywek i wstępów do pieśni. Tworzenie przygrywek homofonicznych. Tworzenie przygrywek polifonicznych. Kształcenie umiejętności opracowania wstępów, intonacji oraz przygrywek do pieśni.
Semestr V	
Semestr VI	
Semestr VII	
Semestr VIII	

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	EA1_W06	Zna i rozumie podstawowe wiadomości w zakresie praktycznego zastosowania wiedzy o harmonii i zdolność analizowania pod tym kątem wykonywanego repertuaru.	P6S_WG	P6U_W
	EA1_W08	Zna i rozumie podstawowe wzorce leżące u podstaw improwizacji, aranżacji i instrumentacji.	P6S_WG	P6U_W
U	EA1_U06	Potrafi kontrolować struktury rytmiczne i metryczne oraz aspekty dotyczące intonacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych i realizowanych utworów.	P6S_UW	P6U_U
	EA1_U08	Potrafi wykorzystać podstawowe umiejętności kształtowania i tworzenia muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego.	P6S_UW	P6U_U
K	EA1_K07	Jest gotów do realizowania własnych koncepcji i działań artystycznych opartych na zróżnicowanej stylistyce, wynikającej z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji.	P6S_KO	P6U_K
	EA1_K12	Jest gotów do adaptowania się do nowych, zmiennych okoliczności, które mogą występować podczas wykonywania pracy zawodowej lub twórczej.	P6S_KR	P6U_K

METODY KSZTAŁCENIA	
wykład z praktycznym pokazem, praca z tekstem i dyskusja, analiza (studium) przypadków, rozwiązywanie zadań artystycznych, praca indywidualna, praca w grupach, prezentacja nagrań CD i DVD, kształcenie zdalne	

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
egzamin praktyczny (obserwacja wykonawstwa)	EA1_W06; EA1_W08; EA1_U06; EA1_U08; EA1_K07; EA1_K12
kolokwium pisemne	EA1_W06; EA1_W08
realizacja zleconego zadania	EA1_U06; EA1_U08; EA1_K07

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU	
Warunki zaliczenia	Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości powyżej 50%).
Warunki egzaminu	Warunkiem przystąpienia do egzaminu lub kolokwium jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu. Warunkiem zdania egzaminu lub kolokwium jest uzyskanie więcej niż 50% przewidzianych punktów.

NAKŁAD PRACY STUDENTA	Ilość godzin	Punkty ECTS
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego	32	2
Ilość godzin samodzielnej pracy studenta	63	

Literatura podstawowa
<p>J. Chomiński, <i>Formy muzyczne</i>, t. I-II, wyd. PWM.</p> <p>A. Frączkiewicz, F. Skołyszewski, <i>Formy muzyczne</i>, cz. I-II, Kraków 1988.</p> <p>H. Keller, <i>Schule der Choralimprovisation</i>, wyd. Edition Peters nr 4447.</p> <p>J. Targosz, <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i>, Kraków 1993.</p> <p>ks. J. Siedlecki, <i>Śpiewnik kościelny</i>, Kraków 2006.</p> <p>K. Sikorski, <i>Kontrapunkt</i>, t. I-III, wyd. PWM.</p> <p><i>Śpiewnik liturgiczny</i>, Lublin 1991.</p> <p>W. Tell, <i>Improvisationslehre für die Orgel</i>, wyd. Pro Musica Verlag nr 130.</p> <p><i>Psalate synetos 1. Wybrane zagadnienia akompaniamentu liturgicznego</i>, red. M. Kierska-Witczak, Wrocław 2012.</p> <p><i>Psalate synetos 2. Twórca wobec wymogów współczesnej liturgii</i>, red. M. Kierska-Witczak, Wrocław 2019.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Wybrane utwory organowe:</p> <p>G. Frescobaldiego, J. A. Guilaina, L. N. Clerembaulta, J. Pachelbela, z polskich tabulatur organowych XVI-XVII w., J. S. Bacha (<i>Orgelbüchlein</i>); zbiór <i>8 Małych preludiów i fug</i>, J. Brahms – 11 <i>Choralvorspiele</i> op. 122, M. Reger – 30 <i>Kleine Choralvorspiele</i> op. 135a, W. Żeleński – <i>Preludia</i> op. 25, M. Surzyński – <i>Rok w pieśni kościelnej</i> op. 42, S. M. Surzyński – <i>Pastorałki na organy</i> op. 63, op. 67, F. Nowowiejski – <i>Utwory mniejsze</i> (red. J. Erdman).</p> <p>Podręczniki:</p> <p>H. Gebhard, <i>Praxis der Orgelimprovisation</i>, wyd. Edition Peters nr 8547.</p> <p>E.-O. Göring, <i>Improvisation – leicht gemacht. Anleitung zum Gottesdienstlichen Orgelspiel</i>, Berlin 1975.</p> <p>S. Junker, <i>Orgelimprovisation 1</i>, Paderborn 2008.</p> <p>S. Junker, <i>Orgelimprovisation 2</i>, Paderborn 2013.</p> <p>C. Michel-Ostertun, <i>Grundlagen der Orgelimprovisation</i>, Singen 1996.</p> <p>J. Overduin, <i>Making Music, Improvisation for Organists</i>, New York-Oxford 1998.</p> <p>R. Perucki, <i>Improwizacja organowa</i>, t. I-II, Gdańsk 2015.</p> <p>K. N. Schmid, <i>Schule der Orgel-Improvisation</i>, Teil I-II, Regensburg 1981-1986.</p> <p>P. Wagner, <i>Orgelimprovisation mit Pfiff. Lehrgang des Liturgischen Orgelspiels</i>, Bd. 1-2, München 1999-2002.</p>
Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)
<p>www.imslp.org</p> <p>www.archive.org</p>